

הדברים הללו אל רבי שמעון,
הניח ידו בראשו של רבי יוסי
וברכו, ואמר, יפה אמרת וכף זה.
אמר לו, מנין לך? אמר לו, כף
למדתי מאבי שהיה אומר משמו
של רב המנונא סבא.

יום אחד היה יושב רבי שמעון
בשער של צפורי. אמר לו רבי
ייסא, זה שאמר רבי יוסי מי עלה
שמים וירד - פעם אחת אמר זה
משה, אחר כך אמר זה הקדוש
ברוך הוא, אחר כך אמר אלו
ארבעה קשרים, אש רוח מים
ועפר, וראיתי שמורנו ברכו?

אמר לו, ודאי שיפיה אמר, וכף
הוא, והכל דבר אחד, וכל
הדברים התקיימו בקדוש ברוך
הוא, וכלם עולים במשקל אחד.
התרגש רבי ייסא בדברי רבי
שמעון ואמר, ודאי כף זה, וכף
למדנו משם מורנו בפעם אחרת.
והכל יפה. (אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם, דכתיב,
שכתוב (תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה.

אבל)

אבל סוף הפתוב מהו אומר?
שכתוב מה שמו ומה שם בנו פי
תדע. מה שמו מילא, מה זה מה
שם בנו? אמר לו, סוד הדבר הרי
למדתי לרבי אלעזר בני. אמר לו,
יאמר לו מורי, שהרי בחלומי
שאלתי לפני מורי דבר זה, ואמר
לי ושכתתי אותו. אמר לו, אם
אמר - תזכר? אמר לו, ודאי,
שהרי מה שלמדתי לפני מורי,
יום זה נזכרתי.

אמר לו, סוד הדבר - הינו שכתוב
(שמות ו) בני בכרי ישראל, וכתוב
ישראל אשר בך אתפאר. ובסוד
עליון, וזה נקרא בנו. אמר, תנוח
דעתו של מורי, שהרי סוד זה
ידעתי. בין כף לא נזכר רבי ייסא,
חלשה דעתו והלך לביתו. נרדם.
הראו לו בחלום ספר אגדה אחד

דר' שמעון, אנה ידוי ברישיה דר' יוסי
וברכיה, ואמר שפיר קא אמרת, והכי הוא.
אמר ליה מנא לך. אמר ליה הכי אוליפנא
מאבא, דהוה אמר משמיה דרב המנונא סבא.
וימא חד הוה יתיב ר' שמעון בתרעא דצפורי,
אמר ליה ר' ייסא, האי דאמר ר' יוסי,
מי עלה שמים וירד וגו', זמנא חדא אמר, דא
משה. לבתר אמר, דא קדשא בריך הוא.
לבתר אמר, אלין ארבע קטירין אש רוח מים
ועפר. וחמינא ליה למר דברכיה.

אמר ליה ודאי שפיר קא אמר, והכי הוא,
וכלא חד מלה, וכלהו מלי אתקיימו
בקודשא בריך הוא, וכלהו בחד מתקלא
סלקא. אתרגיש ר' ייסא במלוי דר' שמעון,
ואמר ודאי האי הכי הוא, והכי אוליפנא
מקמיה דמר זמנא אחרא. וכלא שפיר. (אלה
תולדות השמים והארץ בהבראם, אל תקרי בהבראם, אלא באברהם, דכתיב,
תהלים פט) כי אמרתי עולם חסד יבנה. אבל)

אבל סופא דקרא מאי קא מיירי דכתיב, (משלי
ל) מה שמו ומה שם בנו פי תדע. מה
שמו תינח, מה שם בנו מהו. אמר ליה, רזא
דמלה הא אוליפנא לר' אלעזר בני. אמר ליה,
לימא לי מר, דהא בחלמי שאילנא קמיה דמר
האי מלה, ואמר לי, ואנשינא לה. אמר ליה,
אי אימא תדבר. אמר ליה ודאי. דהא מה
דאוליפנא קמי דמר יומא דא אדפנא.

אמר ליה רזא דמלה, היינו דכתיב, (שמות
ד) בני בכורי ישראל וכתיב (ישעיה מט)
ישראל אשר בך אתפאר. וברזא עלאה, והאי
אקרי בנו. אמר ינוח דעתיה דמר, דהא
רזא דא ידענא. אדהכי, לא אדפר ר' ייסא,
חלש דעתיה, אזל לביתיה, אדמוך, אחזיאו
ליה בחלמיה, חד ספרא דאגדתא, דהוה